

Knud Jespersens kritik af den førte skattepolitik

Taler

Knud Jespersen
Medlem af Folketinget for
Danmarks Kommunistiske Parti

Dato

24. september 1974

Sted

Folketingssalen, Christiansborg

1 Der er snart gået mange timer, siden vi startede diskussionen her i dag, og den
diskussion, der er foregået, har for så vidt dokumenteret, at fredagsklubben, den
ansvarlige sekskant, ikke rigtig ved, hvad det er, den vil, ud over at den vil have
flere skatter, og at det, man kalder en skattereform, er en gang pærevælling, og at
5 denne gang pærevælling hverken gavner beskæftigelse eller sikrer et udvidet
forbrug. Vi kommer meget let i den situation, hvor den økonomiske ekspertise
får ret, at hvis vi fører en sådan politik, vil det samfundsøkonomisk blive noget
pjat, og det vil blive til stor skade både for befolkningen, for beskæftigelsen og
for forbruget.

10

Vores bedømmelse af denne skatteskala. af det, man kalder en skattepolitik, vil
jeg gerne stå ved endnu en gang. Vi gjorde opmærksom på, at netop denne skala,
hvor man tog fra de svageste og gav til dem højere oppe, hvor man opnåede en
skattelettelse seks gange så høj ved en indtægt på 90.000 kr. som ved en indtægt
15 på 30.000 kr., ikke var noget, vi foretrak. I stedet er vi tilhængere af, at man
sætter de midler, landet skal bruge ifølge love, der er vedtaget af os i dette ting -
også dem, vi ikke er tilhængere af: ved at man laver en helt anden skatteskala. Jeg
vil erindre om, at vi har dokumenteret, at man ved at flytte om på byrderne, ved
at beskatte al faktisk fortjeneste, ved, at ophæve dobbeltbeskatningen, dvs. både
20 forbruget og lønnen, kunne sikre en skatteskala med en 40.000 kr. bundgrænse,
hvad angår statsskatterne. Det er helt befriet for sociale nedskæringer, og det vil
samtidig betyde, at man kan fritage fødevarer, byggematerialer og medicin for
moms. Jeg ved godt, at det blev afvist, fordi man sagde, det var lidt vanskeligt at
klare den side af sagen, at rydde op i de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser
25 og beskatte de 19 mia kr., som nu unddrages beskatning.

Alligevel laver man en skatteskala med en lidt højere bundgrænse, men det, man
ikke ville, var at tage fra dem, der var rigest. Man ville ikke tage fra
jordspekulationen, ikke fra militaristerne, og man ville hoverhovedet ikke

interessere sig for, hvorvidt det gavtede eller skadede beskæftigelsen.

Netop på den baggrund synes jeg nok at man bør besinde sig endnu en gang, og jeg var meget uforstående over for hr. Kjeld Olesens bemærkninger om, at man
35 ville undlade at stemme. Ad den vej reddede man jo faktisk regeringen.

Man kan komme med alle de forklaringer, man vil, men sagen er, at inflationen ikke bliver angrebet, at regeringen benytter denne vedtagelse til erklæringer om, at nu skal der føres en indkomst- politik, hvor løn og skat skal afstemmes, og at
40 denne indkomstpølitik skal føres med LOs formand, der så vidt mig bekendt i gar har udtrykt, at dette her ikke har noget med en skattereform at gøre, men var en overføring af byrder fra staten til den enkelte eller til kommunerne. Det vil man heller ikke lytte til, selvom Thomas Nielsen foretrak et valg.

45 De faglige kongresser, fagforeninger og arbejdspladser, som har forlangt, at man skulle få sat system i beskæftigelsen, har jo afvist indkomstpølitikken som metode, de har afvist, at man laver det sammenrod, og nu kommer folketetinget og forklarer, at man skal tage hensyn til de ting. Hr. Schlüter kan måske erindre, at på et tidligere tidspunkt, hvor vi foreslog, at man indregnede skatter og
50 afgifter i pristallet, da sagde folketetingets flertal: Nej, lad os holde den sag helt udenfor, det har jo ikke noget med problemet at gøre. Nu vil man altså prøve at fremstille det som en skattelettelse, man skal betale senere på anden måde, og bruge det over for overenskomstforhandlingerne, men det sker jo samtidig til tonerne af statsministerens bemærkninger, som jeg forstod dem, til hr. Anker
55 Jørgensen. Jeg citerer: »I første omgang skal parterne på arbejdsmarkedet have lov til at forhandle selv.«

Jeg vil nok tro, at det har glædet mange fagforeningsmænd rundt omkring i Danmark, at man nu har fået tilladelse til at forhandle selv. Jeg vil også lige gøre
60 opmærksom på, at hvis ikke dette folketeting fra starten knæsætter princippet, at vi har respekt for, hvad parterne bliver enige om, så kan man lige så godt opgive enhver tanke om at føre politik på anden måde, end man har gjort i øjeblikket.

Vi står på det grundlag, at fagbevægelsen skal have ret til selv at formulere sine
65 krav, den skal have ret til at gøre det udelukkende ud fra medlemmernes interesser, og herudfra er det, den tager samfundsøkonomisk stilling for at udvide sin købekraft og for ad den vej at sætte beskæftigelse i gang.

70 Må jeg så have lov til at stoppe al den snak, der nu og da kommer frem om, at
vor arbejdskraft er så dyr i Danmark. Det er da rigtigt, at nogle af vore
arbejderlønninger ligger højere end i det sydlige, men det er også for en meget
større indsats, det er for bedre og mere effektivt arbejde. Hvis man måler ud,
75 reelt har i Danmark, ikke er højere, men lavere og altså i høj grad
konkurrencedygtig, så man skal ikke prøve på allerede nu at tage dette halve
skatteforlig til indtægt for, at man så godt kan føre indkomstpolitik.

Der har været sagt mange smukke ord også fra Socialdemokratiets formand og
80 ordfører, og alligevel var det sådan lidt ærgerligt, at vores halve mistanke blev
bekræftet, at man kun halvhjertet gik imod regeringen. Man skal da have lov til
at tage stilling til forslagene, som man vil, men når man kan konstatere, at man
kunne have væltet regeringen, da vi stemte ved den tredje afstemning, er det en
lidt forbavsende ting for os, at man ikke gjorde det; når man samtidig erklærer,
85 at man vil tage sig af de svage, man vil beskytte de fattige, man vil gøre, hvad
man kan for at få beskæftigelsen i gang, må man da også gøre sig klart, at den
første og mest alvorlige hindring er den regering, som faktisk er kommet i
mindretal. Det er ikke for at hjælpe Socialdemokratiet, men for at aflive en del
myter både om tingets troværdighed og om, hvorvidt vi stiller forslag bare af
90 parlamentariske spilfægtergrunde eller ud fra det reelle hensyn, hvormed vi
motiverer vore forslag, at jeg om lidt vil fremsætte et dagsordensforslag.

Jeg noterer, at både hr. Glistrup og hr. Kjeld Olesen har brugt udtrykket »et
valg var ønskeligt«. Nu har man vedtaget en del af de ændringsforslag, der
95 foreligger, og så er der to muligheder: enten at stemme imod lovforslaget som
helhed, sådan som vi gør, eller at støtte det forslag om motiveret dagsorden, som
jeg skal tillade mig at stille. Jeg vil nok sige, at vi havde håbet, at vi kunne have
undgået at foreslå en dagsorden. Der er blevet foreslået en række dagsordener,
man stod nærmest i kø her i formiddags, og vi var de eneste, der havde bebudet,
100 at vi ville foreslå en. Nu kommer vi antagelig med den sidste, fordi vi håber, at
den vil vise, at man kan have tillid til, at hvad der tales om i dette ting, det tales
der om ud fra interessen for at afdække enkelthederne, være konkrete og
konsekvente, og det er sanddrueligt.

105 Da min taletid er udløbet, skal jeg nøjes med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

110 »Idet folketinget konstaterer, at partier repræsenterende et flertal har udtalt mistillid til regeringen, opfordres regeringen til at drage de parlamentariske konsekvenser heraf.

Tinget går hermed over til næste sag på dagsordenen.«

115 Da denne regering startede, startede den med en erklæring om, at der ikke var konstateret et flertal imod den. Det var på den baggrund, man kunne danne regering. Vi var ikke tilhængere af det, men det gjorde man, og det var på den baggrund, man har skabt et folketing, hvis arbejdsduelighed ikke kan blive forringet af et valg, men kan blive forbedret. Når man har kunnet regere med 22
120 mandater, så skulle da også en ny arbejderregering, eventuelt i mindretal, eventuelt støttet af hr. Hilmar Baunsgaard og hans parti, have mulighed for at rette op på noget af det, der var ødelagt, og vi kunne få den skattereform.

Det er på denne baggrund, jeg synes, at man simpelt hen endnu en gang må
125 konstatere, at dette folketing ikke bør gå ud fra, at man kan sætte matematikkens love ud af kraft, hvis der er en eller anden, man ikke synes så godt om, der peger på, at 2 og 2 er 4, eller 91 er flere end det tal, der ligger bag skattereformen. Det er et simpelt spørgsmål om at gøre det, man gør i det praktiske liv, og når man ikke kan komme videre på denne måde - og det kan
130 man ikke - så må man simpelt hen finde nye veje, og de nye veje består i at spørge vælgerne. Hvis det er specielt kommunistisk at spørge vælgerne, så må jeg sige til hr. Schlüter og hr. Melchior og andre, at jeg takker for tilliden. Vi synes ikke, der er specielt kommunistisk, men vil meget gerne, at man skal gøre det alligevel.

135 **Kilde**
folketingstidende.dk

Kildetype
Dokumentation på online medie

140 **Tags**
Danmarks Kommunistiske Parti, Folketingstale, Politisk tale

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/knud-jespersens-kritik-af-den-foerte-skattepolitik-d-20-september-1974>

145